

Tilburg, 17 mei 2021

Aan: Gemeente Tilburg
t.a.v. de Gemeenteraad
Postbus 90155
5000 LH Tilburg

Kenmerk: Tb 07-1922-nb

Betreft: zienswijze Wijkevoort op ontwerpbestemmingsplan Werklandschap Wijkevoort 2020
(NL.IMRO.0855.BSP2017028-b001)

Geachte Raad,

Hierbij dient de Brabantse Milieufederatie een zienswijze in tegen het ontwerpbestemmingsplan dat tot en met 17 mei 2021 ter inzage ligt. Het ontwerpbestemmingsplan heeft betrekking op de ontwikkeling van een nieuw te realiseren bedrijventerrein in het buitengebied van Tilburg.

Algemeen

Met dit ontwerpplan wordt de bestemming die nu deels agrarisch met dubbelbestemming waarde archeologie en deels water is, gewijzigd in bedrijventerrein en wordt er in het nu nog landelijk gebied de mogelijkheid geschapen voor een grootschalig bedrijventerrein, deels in het aldaar gesitueerde Natuurnetwerk Brabant en de Ecologische Verbindingszones.

Het gebied valt deels onder de waarde archeologie, dat duidt op een rijke historie en deels onder reconstructiezone-verwevingsgebied, dat houdt in dat het is aangemerkt als extensive-ringsgebied. Het duidt ook op een gebied waar de intentie is om landbouw, wonen en natuur met elkaar te verweven. De gemeente Tilburg kiest met de ontwikkeling van het bedrijventerrein echter voor een volledig andere inrichting van het gebied.

Het fraaie, in Tilburg voor het overige nog weinig resterend landschappelijke karakter van het gebied verdwijnt daarmee. Het Wijkmeer en de omliggende natuurgebieden behouden weliswaar grotendeels de status natuur, maar gelet op de grootschalige bebouwing die straks is toegestaan, blijft van de natuurfunctie te weinig betekenis meer over. Vooral nog wordt een gedeelte van de beoogde 120 ha voorgelegd, namelijk de ontwikkeling van 30 ha, maar het is de bedoeling dat een gebied ter grootte van 120 ha zal worden omgebouwd tot bedrijventerrein, een doorkijk naar deze omvang mag in de toets zeker niet worden vergeten.

Het ontwerpbestemmingsplan maakt het derhalve mogelijk om een grootschalige bedrijventerrein te realiseren. Ook andere functies zoals horeca worden mogelijk gemaakt. Als de mogelijkheden die het ontwerpbestemmingsplan biedt volledig worden benut, zal van een kleinschalig agrarisch natuurlijk landschap geen sprake meer zijn, ook niet met het gedeelte nog resterend groen en het strookje compensatiegroen. Aantasting wordt onder andere veroorzaakt door het realiseren van megabouwwerken, een toename van verstering, betreding, verkeersbewegingen van vrachtverkeer en verkeer van werknemers, verstoring door licht- en geluidshinder. Hiermee komt ook de functie van de ecologische verbindingzone van de beekdalen alsmede de kwaliteit van de natuur en het kleinschalig landschap flink onder druk te staan. Het ontwerp gaat uit van werklandschap met groen karakter, maar wat er feitelijk gebeurt is dat een groot gedeelte van het nu zo gewaardeerde coulissenlandschap verdwijnt en daarvoor in de plaats een versteend en verdoosd landschap terugkomt. Het resterende groen, alsmede de nieuw aan te leggen stroken aan de zijkant van het plan en direct rondom de ecologische verbindingzone, staan in geen verhouding tot het natuurlijk landschap dat er nu is.

In het Brabants zandlandschap met zijn hoger gelegen dekzandruggen zijn slingerende beekdalen en kletsnatte broekgebieden erg belangrijk en waardevol. Tilburg is gelegen in het hart van het Van Gogh Nationaal Park. Onder de noemer 'Van Gogh Nationaal Park' hebben verschillende Brabantse partijen, waaronder de provincie en ook de gemeente Tilburg hun krachten gebundeld en zijn gekomen tot een Masterplan met ambitie om zo te werken aan versterking van de prachtige natuur en het rijke Brabantse cultuurlandschap. Juist de natuur-netwerken en verbindingzones worden in de visie van groot belang geacht. Zo volgt uit het masterplan dat 'De kern wordt gevormd door de dichtbevolkte bekenmetropool, met een grote kern aan waardevolle natuurgebieden, schitterende cultuurlandschappen, natuur tot in de stad'¹.

In het Masterplan van het Van Gogh Nationaal Park wordt aan deze beekdalen een heel grote rol van betekenis toebedeeld en worden ze zelfs de ruggengraat van het park genoemd. De ontwikkeling van een nieuw bedrijventerrein, in het hart van het Van Gogh Nationaal Park, juist op een plaats met meerdere beken/stromen, is in strijd met het Masterplan en staat daarmee haaks op het provinciale en gemeentelijke beleid.

Het gebied rondom het Wijkermeer heeft bovendien een grote recreatieve functie voor omwonenden van zowel Tilburg als het aangrenzende Gilze. Het gebied vormt een uitloper van het Stadsbos 013 en is voor veel mensen in Tilburg/Reeshof en Gilze en Rijen een gebied om te ontspannen. Het plan heeft bovendien niet veel draagvlak in de omgeving, getuige de vele reacties van omwonenden die zich inmiddels georganiseerd hebben in een aantal groeperingen zoals Reeshof aan Zet en Stichting Gilze Hulten Open Landschap (SGHOL).

Natuur

De ontwikkeling is geprojecteerd in en nabij de stroomgebieden van de Vossenbergsche Loop en de Hultense Leij. Gebieden die in de Interim Omgevingsverordening van de provincie zijn aangemerkt als Natuurnetwerk Brabant en de beken zijn geoordeeld als Ecologische Verbindingszone. Het doel van het NNB is het verbinden van gebieden zodat soorten zich kunnen verplaatsen en er genetische uitwisseling mogelijk is binnen soorten. Met het realiseren van het NNB worden belangrijke natuurgebieden met elkaar verbonden. In paragraaf 3.2.3 van de Interim Omgevingsverordening Brabant wordt het Natuurnetwerk genoemd. In art. 3.15 lov is bepaald in lid 1 dat een bestemmingsplan van toepassing op het NNB:

- a. strekt tot het behoud, herstel of de duurzame ontwikkeling van de ecologische waarden en kenmerken;
- b. bevat regels gericht op de bescherming van de ecologische waarden en kenmerken en houdt daarbij ook rekening met andere aanwezige waarden en kenmerken, zoals rust, stilte, cultuurhistorische waarden en kenmerken;
- c. staat, zolang het Natuurnetwerk Brabant niet is gerealiseerd, bestaande bebouwing en bestaande planologische gebruiksactiviteiten toe.

Ook wanneer een activiteit of ontwikkeling plaatsvindt buiten het NNB kan dit een ontoelaatbare aantasting geven van de ecologische waarden binnen het NNB. Dit is in ieder geval aan de orde als een ontwikkeling een negatief effect heeft op de waarden van het NNB vanwege verstoring door geluid, licht of betreding/aanwezigheid/verkeersbewegingen, luchtvervuiling,

¹ Citaat uit: Masterplan in Vogelvlucht, Van Gogh Nationaal Park Brabant, Schetsboek voor het landschap van de 21 eeuw.

stank, overlast, het oprichten van barrières en afscheidingen waardoor migratie niet meer mogelijk is of minder aantrekkelijk wordt gemaakt.

Het thans voorliggende plan is in strijd met artikel 3.15 Iov, omdat een grootschalig bedrijventerrein met alle hiervoor bedoelde externe effecten wordt geprojecteerd, direct naast of te zeer in de nabijheid van het NNB. Daarbij wordt het NNB gemarginaliseerd tot een gedoogstrook, waarbij de feitelijke betekenis van de natuur en het waardevolle landschap en de verbinding van leefgebieden teniet wordt gedaan. Wij zijn van mening dat met de beoogde ontwikkeling forse inbreuk wordt gemaakt op het Natuurnetwerk Brabant. Er wordt weliswaar groen gerealiseerd maar het oppervlakte aan areaal is te klein en versnipperd en de aanwezigheid van een grootschalig bedrijventerrein doet de werking van het natuurnetwerk en de verbindingzones daadwerkelijk teniet. Er wordt daarom niet voldaan aan de kwalitatieve en kwantitatieve compensatieverplichting.

Overigens zijn wij van oordeel dat een industriegebied om bovengenoemde redenen en ook vanuit de glijdende schaal tussen 'stedelijk gebied' – 'landelijk gebied' – 'Groenblauwe Mantel' – 'NNB', in beginsel niet rechtstreeks naast het NNB kan liggen. In beginsel zal er altijd een overgangszone van de Groenblauwe Mantel tussen moeten liggen, om tot een zo zacht mogelijk landing te komen.

Het plangebied herbergt bovendien een belangrijke kerkuil- en steenuilenpopulatie. Deze uilensoorten zijn beschermd. In het verleden is juist veel geld en energie gestoken in het behouden van deze populatie. Door de vestiging van een dergelijk bedrijventerrein en het daarmee verdwijnen van agrarische bebouwing waarvan de uilen voor hun leefgebied afhankelijk zijn, zal een volledige uilenbiotoop verdwijnen.

Kortom, wij zijn van mening dat deze ontwikkeling geheel in strijd met verschillende visies, inspanningen en ontwikkelingen op het gebied van behoud van natuur en landschap.

Open landschap

Het plangebied omvat momenteel nog een open coulissenlandschap, een prachtig landelijk gebied met veel recreatieve waarde. Het gebied is nagenoeg door de eeuwen heen niet veranderd, zo laten de kaarten op topotijdreis (www.topotijdreis.nl) zien. Vanaf 1815, de begindatum waarop de kaarten beschikbaar zijn, blijkt dat er al sprake is van een in de tijd min of meer gelijkblijvend landschap. Rond 1980 blijkt dat de snelweg door het landschap is aangelegd en het Wijkermeer is ontgraven. De Hultenseweg is cultuurhistorisch waardevol zo blijkt uit de toelichting. Ook staan er in het gebied veel aangewezen waardevolle monumentale bomen en een monumentale boerderij. Door de ontwikkelingen die in dit ontwerpbestemmingsplan worden mogelijk gemaakt, wordt dit allemaal teniet gedaan. In de stukken geeft u aan dat slechts een deel van dit coulissenlandschap verloren gaat; maar zo zit een coulissenlandschap niet in elkaar. Een open coulissenlandschap heeft juist ruimtelijke betekenis als een open landschap met af en toe een onderbreking, maar met een voornamelijk landelijk kleinschalig en open karakter. Door de huidige ontwikkeling – deels in dit plan maar in dit kader moet de voorgenomen realisatie van het totale plan in beschouwing worden genomen – rijst hier straks een groot bedrijventerrein uit de grond, midden in dit fraaie, een van de enige nog in Tilburg resterende coulisselandschappen. In de stukken wordt aangegeven dat het plangebied een overwegend gesloten karakter krijgt (bijvoorbeeld paragraaf 4.6.3 MER). Hoe valt dit te rijmen met het open coulissenlandschap van dit gebied? Maar dat niet alleen: aangenomen zal moeten worden dat de gebouwen een grote ruimtelijke impact zullen hebben en hoger zullen zijn dan mogelijke groenvoorzieningen. Daarmee is het plan niet in overeenstemming met een Goede Ruimtelijke Ordening.

Nut en noodzaak, verdozing en economie

In Brabant hebben zich de laatste tien jaar veel bedrijventerreinen ontwikkeld met grote tot zeer grote distributiecentra. Bedrijventerreinen met vaak de omvang van complete woonwijken. Het verrijzen van steeds nieuwe bedrijventerreinen met grote blokkendozen leidt tot steeds meer discussie in Brabant. De visie in de NOVI is duidelijk, een aaneenschakeling van grootschalige, eenvormige bebouwing van opslag- en distributiecentra langs de (rijks)wegen moet worden voorkomen. Noord-Brabant heeft al de dubieuze eer om met ruim 10,2 miljoen vierkante meter verreweg het grootste areaal logistiek vastgoed te bezitten. Nederland staat de komende jaren voor grote opgaven die heel veel ruimte vragen. We moeten keuzes maken zodat Nederland ook voor toekomstige generaties een veilig, gezond en welvarend land kan blijven.

De noodzaak van een regionale afstemming en aanpak is noodzakelijk, naast een nut- en noodzaakafweging. Heeft Brabant naast de inmiddels ruim 10,2 miljoen m² nu nog meer nodig? Kan dat alleen in Tilburg worden gerealiseerd? Wij zijn van mening dat een meer regionale, provinciale, zelfs een landelijke regie hierover noodzakelijk is om aan de doelstellingen voor een gezond, veilig en vooral leefbare omgeving te komen.

In de periode 2010-2018 was er in Brabant een toename van 41% van het aantal aangeboden vierkante meters. De uitbreiding van grootschalige bedrijventerreinen vergt een landelijke en provinciale regie. In de eerste plaats moet er sprake zijn van aantoonbare behoefte. Vanwege schaarse ruimte in Nederland mag daarvan steeds meer worden verlangd dat het gaat om een 'dringende behoefte'. Bij aangetoonde behoefte zal in eerste instantie vestiging moeten plaatsvinden op bestaande, eventueel te herstructureren bedrijventerreinen in de regio, de provincie of op landelijk niveau. Is dit niet haalbaar, dan zal in eerste instantie vestiging mogelijk zijn uitsluitend op een beperkt aantal vooraf aangewezen nationale en bovenregionale clusters². Wij zijn van mening dat onvoldoende onderzoek gedaan is naar de bovenregionale en landelijke mogelijkheden van het opvullen/inbreiden en herstructurering van bestaande structuren/terreinen.

Daarnaast stellen wij vraagtekens bij de daadwerkelijke behoefte aan nog meer grootschalige bedrijventerreinen voor de Tilburgse samenleving. In de stukken wordt slechts aangegeven dat er een marktvraag is naar grote kavels voor grootschalige logistiek, wij vinden dit een onvoldoende onderbouwing voor de behoefte. Er wordt op geen enkele wijze concreet aangegeven waaruit de marktvraag dan bestaat en waarom de gemeente Tilburg daarin zou moeten voorzien. Wij zien dat u de keuze voor Wijkevoort slechts motiveert door aan te geven dat indien hier niet in de behoefte wordt voorzien bedrijven zich buiten Tilburg zullen vestigen, een economische overweging. Dat is wat ons betreft geen overtuigend argument. Tilburg huisvest inmiddels meerdere grootschalige bedrijventerreinen, er rest nog maar een klein stukje open landschap. Landschap en natuur zijn inmiddels tot een schaars en kostbaar goed geworden. Hier is een grotere (boven)regionale visie en aanpak nodig. De thans voorliggende stukken gaan teveel uit van een lokale Tilburgse invulling. Ook in de MER worden slechts twee, bijna identieke, varianten binnen de locatie Wijkevoort uitgewerkt. Het had in de rede gelegen een meer regionale visie in deze MER uit te werken. In de stukken wordt ook verwezen naar de regio Tilburg-Waalwijk. Indien er binnen Tilburg echt behoefte is aan grootschalige nieuwe bedrijventerreinen, waarom wordt er dan niet ook, en vooral eerst op regionaal niveau (Regio Tilburg-Waalwijk) danwel op provinciaal niveau, bekeken waar verdere invulling gegeven kan worden binnen de bestaande structuren. Wij zetten vraagtekens bij de noodzaak naar een dusdanig groot en nieuw bedrijventerrein en mocht toch een noodzaak blijken dient naar onze mening eerst binnen de bestaande lokale, regionale en provinciale structuren gekeken te worden. Het huidige nut- en noodzaakonderzoek beperkt zich ten onrechte tot de Tilburgse situatie. Natuur en landschap zijn schaars en onontbeerlijk in onze samenleving, eenmaal veranderd in een bedrijventerrein komt dat ook niet meer terug.

² NOVI

Daarnaast maken wij uit de stukken op dat voor de werkgelegenheid vooral invulling gegeven wordt door arbeidsmigranten aan te trekken, waarmee vraagtekens gezet kunnen worden naar de betekenis van dit plan voor de Tilburgse werkgelegenheid³. Het enige winstpunt in deze lijkt de economie terwijl de overige, niet op geld waardeerbare belangen wel heel eenvoudig aan de kant geschoven worden. Er is zelfs sprake van een negatieve impact op de leefomgeving en leefbaarheid, de natuur en de bereikbaarheid van het gebied. Terwijl de behoefte aan ruimte en natuur, ten behoeve van natuur, biodiversiteit, recreatie en ontspanning van de Tilburgse gemeenschap steeds groter wordt.

Wij vragen ons derhalve specifiek af wat nu de toegevoegde waarde voor Tilburg eigenlijk is en waarom geen aansluiting gezocht wordt in bestaande structuren in een meer bovenregionaal verband? Wat is de noodzaak om ook dit laatste stukje landelijk Tilburg te veranderen in een grootschalig bedrijventerrein?

Verkeersdoelen, geïsoleerde natuur/groen en onneembare drempels

In het plan zijn aan de westzijde twee (grote) ontsluitingswegen geprojecteerd. Ook lijkt de nu nog rustieke, redelijk verkeersluwe Hultenseweg te worden omgevormd tot een industrieweg voor zwaar verkeer. Bovendien is er voorzien in een industriegebied(je) ten zuiden van de Hultenseweg, precies tussen het vogelreservaat en het bos.

Naar ons oordeel zou een plan als het onderhavige slechts één ontsluitingsweg mogen hebben, te weten aan de westkant, ter hoogte van de Hultenseweg. Drie ontsluitingswegen is disproportioneel. Dat geldt in het bijzonder voor de aantasting van het karakter van de Hultenseweg en de kennelijk gedwongen verwijdering van boerderijen aldaar.

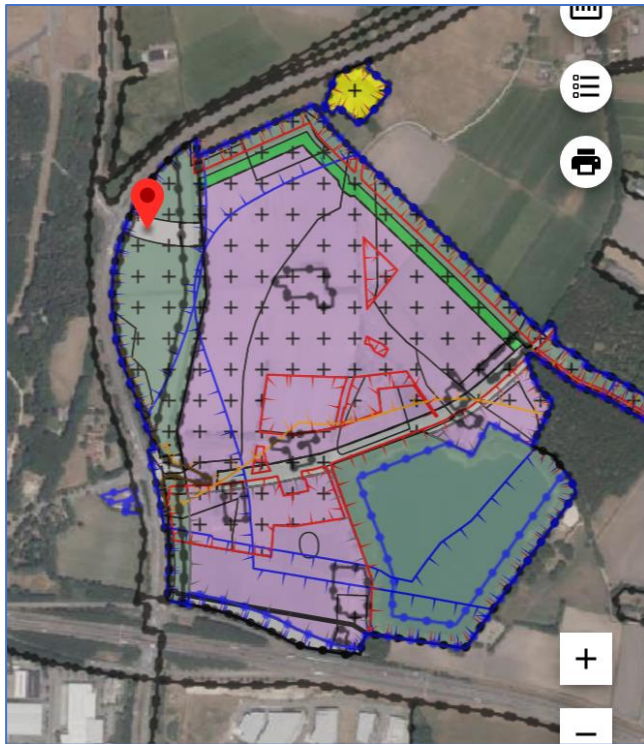
Het kleine, zuidelijke deel van het industriegebied, te weten ten zuiden van de Hultenseweg (ongeveer 3 ha) zou niet als industrie, maar als natuur moeten worden aangewezen, omdat daarmee één gebied zou ontstaan van Wijkmeer/vogelreservaat en het oostelijk gelegen bos. Het juist daar plaatsen van industrie is een verkeerde keuze.

³ Rapport Ecorys, o.a. p 8 en 9.

Overigens zijn wij van oordeel dat het plan tenminste moet voorzien in een groot ecoduct ten behoeve van de Aalstraatse leij over/onder de A58. Minimaal zou daarbij gedacht moeten worden aan de mogelijkheid om de afritten van de A58 opnieuw aan te leggen, maar dan (op een zo groen mogelijke brug) over het dal van de Aalstraatse Leij.

Ook mag van de gemeente worden verlangd om – als er zo grote industriële ingrepen in het landschap plaatsvinden – de enorme bestaande ecologische hindernis van de Burgemeester Letschertweg op een aantal plaatsen te verbeteren, door enkele grote ecoducten, die door dieren (en wellicht ook mens) gebruikt kunnen worden. Gedacht kan worden aan verbindingen met het noordelijke bos van Hulten en de westelijke natuur van de vliegbasis.

Ten slotte zijn wij van oordeel dat de faunapassages onvoldoende zijn geborgd in het plan. Er wordt slechts in de toelichting gesproken over de mogelijkheid van een brug. Hoewel een brug een logische oplossing lijkt, verzoeken wij om te komen tot groenere oplossingen, zoals een gesloten, groene brug, waarmee het zware verkeer ter plaatse ruimtelijk aan het oog wordt onttrokken en de hinder/overlast op het NNB wordt beperkt.

Uitstoot stikstof en CO₂

Wij kunnen ons niet verenigen met de conclusie dat door de beoogde ontwikkelingen de grenswaarden voor stikstofdepositie niet worden overschreden. Stikstof is een groot probleem, zeker in een gebied met veel stikstofgevoelige natuurgebieden zoals De Regte Heide en Het Riels Laag, de Kampina en de Loonse en Drunense Duinen, die reeds ernstig overbelast zijn. Dit betekent dat stevig moet worden ingezet in reductie van de huidige stikstofuitstoot. Dat blijkt ook uit het dringende advies van de commissie Remkes – 50% emissiereductie in 2030 – hetgeen inmiddels is gevolgd door wetenschappelijke inzichten waaruit blijkt dat uiteindelijk zelfs 70% reductie noodzakelijk is. Nu een groot stuk natuurlijk landschap wordt opgeofferd voor een grootschalig bedrijventerrein, vinden wij de conclusie dat de grenswaarden met deze extra ontwikkeling niet worden overschreden onbegrijpelijk. De ontwikkelingen leveren juist een extra bijdrage aan de stikstof en CO₂ uitstoot.

Daarnaast heeft de rechter recentelijk kanttekeningen geplaatst bij de toepassing van de rekentool Aeries calculator⁴. Met de komst van Wijkevoort wordt voorzien in een fors grotere infrastructuur, zowel in het gebied, de aansluiting naar de overige, ten noorden en oosten van Tilburg gelegen bedrijventerreinen, alsmede de verbreding van de A58 en de aansluiting op de Burgemeester Letschertweg en dat brengt de nodige extra uitstoot met zich mee. Uitstoot die verder reikt dan 5 kilometer. Overigens constateren wij dat zich binnen de 5 kilometercontour nog een Vlaams Natura2000 gebied (Heesbossen) bevindt dat ten onrechte niet in de berekening is meegenomen.

Gezien de recente rechtspraak vragen wij dan ook om een betere onderbouwing van uw stelling dat deze ontwikkeling binnen de grenswaarden blijft. Bij de berekening dient tenminste de cumulatie van ontwikkelingen in de realisatie als uitvoeringsfase te worden meegenomen, evenals het verwachte aantal verkeersbewegingen in de eindsituatie (dus als het hele bedrijventerrein is gerealiseerd).

Tot slot maken wij uit de onderliggende gegevens op dat ten onrechte wordt gesaldeerd met een bedrijf dat reeds in 2017 de bedrijfsvoering heeft gestaakt. Voor zover er gewerkt/gerekend is met drempelwaarden, betwisten wij dat de Habitatrichtlijn hiertoe mogelijkheden zou bieden.

Tot slot hebben wij nog vragen van meer technische aard:

Duurzaamheid via privaatrechtelijke afspraken, borging, naleving, toezicht, hoe wordt dat nageleefd?

In de bouwregels wordt in artikel 4.2.1 ten aanzien van duurzaamheids- en klimaat-adaptieve eisen verwezen naar de beleidsregels als vastgelegd in de Ontwikkeleraad Werklanschap Wijkevoort. Het Masterplan is richtinggevend en voorts wordt de uitvoering bepaald door een commissie zonder dat er daartoe duidelijke rechtsbescherming geborgd is. Hoe borgt de gemeente de naleving van de duurzaamheidseisen, zoals bijvoorbeeld ten aanzien van elektrisch vervoer en op welke wijze wordt er voorzien dat de privaatrechtelijke afspraken daadwerkelijk worden nageleefd?

Horeca wordt mogelijk gemaakt

In artikel 4.1.2 worden tevens horecavoorzieningen in de categorie 1 tot en met 4 mogelijk gemaakt in het gebied ten noorden van het Wijkmeer en begrensd door de Hultenseweg en het Wijkmeer, precies daar waar nu de bossage in het Natuurnetwerk Brabant en de ecologische verbindingszone van de Hultense Leij zijn gelegen. Hoe verhoudt de ambitie om horecavoorziening mogelijk te maken zich met de ambitie van grootschalige bedrijvigheid? Onze ervaring is immers dat bedrijventerreinen steeds vaker worden afgeschermd en beveiligd tegen ongewenste bezoekers.

Bedrijvigheid tot categorie 4.2 mogelijk en zelfs Bevi-inrichtingen (artikel 4.5.6)

In het plan worden bedrijven tot milieucategorie 4.2 en zelfs Bevi-inrichtingen mogelijk gemaakt. Dat is voor de beoogde invulling van het bedrijventerrein een veel te hoge categorisering zodat zich hierdoor een veel zwaardere categorie aan bedrijven kan vestigen dan geschikt is voor het beoogde type bedrijventerrein.

⁴ ECLI:NL:RVS:2021:105

Water, hydrologische effecten en hittestress

In het plan wordt het Wijkmeer in tact gelaten en daaromheen wordt grootschalige bebouwing ten behoeve van het bedrijventerrein opgetrokken. Het is een feit van algemene bekendheid dat verstening van het oppervlak tot verhoging van de temperatuur en het minder optimaal afvoeren en opvangen van water leidt. In de Visie klimaatadaptie⁵ wordt ook gestuurd op het inzetten van herstructurering van bestaande en (mogelijk deels) transformatie van werklocaties. Daarnaast wordt het Wijkmeer aangemerkt als wateropvang. Tilburg is een overwegend stedelijk gebied en stedelijke gebieden zijn over het algemeen enkele graden warmer dan natuurgebieden. De natuur en het landelijk gebied zorgen voor een van nature lagere temperatuur. Zoals al eerder aangegeven is, heeft Tilburg niet veel groen meer over; groen dat van essentieel belang is voor de natuurlijke verkoeling van de stad. Wijkevoort wordt nu een grote versteende oppervlakte met wat reststroken natuur.

Groenblauwe mantel

Uit de stukken maken wij op dat er enerzijds wordt geconcludeerd dat de groenblauwe mantel geen ruimte voor stedelijke ontwikkeling biedt terwijl er anderzijds een deel van het bedrijventerrein in deze groenblauwe mantel is geprojecteerd. Wijkmeer en een nog aan te leggen moerasbos worden opvangbassin van water wat op versteende oppervlakten valt. De gronden waar de ontwikkelingslocatie op geprojecteerd is, zijn gelegen op de droge hogere zandgronden. Dat valt toch niet te rijmen met een moerasbos?

Wij vrezen dan ook temperatuurstijging in zowel het Wijkmeer als het omliggende gebied, met alle gevolgen voor planten en dieren die hier leven. Is hier onderzoek naar gedaan en zo ja, wat zijn hieruit de conclusies?

Samenvattend zijn wij van mening dat nut en noodzaak onvoldoende onderbouwd is en dat met het beoogde plan een grote inbreuk wordt gemaakt op het oude cultuurlandschap en de in het gebied aanwezige natuurwaarden. Wij verzoeken u dan ook het bestemmingsplan niet vast te stellen.

Met duurzame groet,

<<handtekening>>

Femke Dingemans,
directeur Brabantse Milieufederatie

⁵ Naar een klimaatproof Brabant, bijlage 1 bij de Visie klimaatadaptatie.